

Ročník 1997

Zbierka zákonov

SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čiastka 8

Uverejnená 29. januára 1997

OBSAH:

19. U z n e s e n i e Národnej rady Slovenskej republiky z 18. decembra 1996 č. 519 o schválení legislatívnych pravidiel tvorby zákonov
 20. O z n á m e n i e Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o uzavretí Dohody medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Štátu Izrael o spolupráci v oblasti zdravotníctva a lekárskeho vied
 21. O z n á m e n i e Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o uzavretí Dohody medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spolkovej republiky Nemecko o medzinárodnej cestnej osobnej doprave
 22. O z n á m e n i e Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o podpísaní Programu spolupráce medzi Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky, Ministerstvom školstva Slovenskej republiky a Slovenskou akadémiou vied a Ministerstvom kultúry, Ministerstvom zahraničných vecí, Ministerstvom školstva, Ministerstvom mládeže a Ministerstvom športu Luxemburského veľkovojvodstva na roky 1997, 1998 a 1999
-

19**U Z N E S E N I E**
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 18. decembra 1996 č. 519

k návrhu legislatívnych pravidiel tvorby zákonovNárodná rada Slovenskej republiky
s ch v a ľ u j e

a) podľa § 69 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky legislatívne pravidlá tvorby zákonov,

b) podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnenie tohto uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky vrátane legislatívnych pravidiel tvorby zákonov v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

Ivan Gašparovič v. r.

LEGISLATÍVNE PRAVIDLÁ TVORBY ZÁKONOV

(schválené uznesením Národnej rady Slovenskej republiky
z 18. decembra 1996 č. 519)

Národná rada Slovenskej republiky podľa § 69 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovačom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „zákon o rokovačom poriadku“) vydáva tieto legislatívne pravidlá tvorby zákonov (ďalej len „legislatívne pravidlá“):

Čl. 1

Predmet úpravy legislatívnych pravidiel

Legislatívne pravidlá určujú pre navrhovateľov ústavných zákonov a zákonov¹⁾ (ďalej len „zákon“) spôsob tvorby zákonov, podrobnosti o postupe pri ich príprave, predkladaní a prerokúvaní a o ich forme až po ich vyhlásenie²⁾ s výnimkou postupu pri príprave a prerokúvaní návrhov zákonov podávaných vládou Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) do ich podania Národnej rade Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“).

Čl. 2

Cieľ legislatívnych prác

(1) Cieľom legislatívnych prác pri tvorbe zákona je pripraviť a schváliť taký zákon, ktorý sa stane prirodzenou súčasťou vyváženého, prehľadného a stabilného právneho poriadku zlučiteľného s právom Európskej únie.

(2) Vyváženosť právneho poriadku spočíva v súladnom pôsobení všetkých jeho súčastí. Toto pôsobenie predpokladá

- súlady zákona s právnym poriadkom, čo znamená, že uskutočňovanie cieľov sledovaných jedným zákonom nesmie brániť uskutočňovaniu cieľov sledovaných iným zákonom alebo ho sťažovať,
- súlady zákona s Ústavou Slovenskej republiky a ústavnými zákonmi (ďalej len „ústava“) a s medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná.

(3) Vyváženosť právneho poriadku vyžaduje, aby sa zákony koncipovali na základe obsahovo jednotných právnych inštitútov a aby sa právne prostriedky volili so zreteľom na obdobné právne inštitúty, ktoré sa už vyskytujú v iných zákonoch.

Čl. 3

Súlady návrhu zákona s právom Európskej únie sa preukazuje doložkou zlučiteľnosti návrhu zákona

s právom Európskej únie. Náležitosti doložky sú uvedené v prílohe č. 1.

Základné požiadavky kladené na zákon

Čl. 4

(1) Zákon má upravovať v príslušnej oblasti všetky základné spoločenské vzťahy. Musí byť zrozumiteľný, prehľadne usporiadaný a stručný v tom zmysle, že má obsahovať len ustanovenia s normatívnym obsahom.

(2) Zákon musí byť terminologicky presný a jednotný. Možno v ňom používať len správne a v právnom poriadku ustálené pojmy a správnu právnu terminológiu. Ak niet vhodného pojmu alebo termínu, možno na jeho utvorenie použiť iné slovo alebo slovné spojenie, ktoré vyhovuje z významovej stránky. Nový pojem treba v zákone právne vymedziť.

(3) V zákone sa musí dbať na jazykovú správnosť, štylistickú primeranosť a všeobecnú zrozumiteľnosť textu (§ 68 ods. 2 zákona o rokovačom poriadku). Nemožno používať slová alebo slovné spojenia, ktoré nezodpovedajú kodifikovanej podobe štátneho jazyka.³⁾ V zákone nemožno používať na označenie dvoch rozdielnych právnych subjektov také slovné spojenia, ako sú napríklad „základná a stredná škola“, „právnická a fyzická osoba“ a pod. Správne má byť uvedené „základná škola a stredná škola“, „právnická osoba a fyzická osoba“ a pod. Cudzie slová možno použiť len výnimočne, ak sú už súčasťou používanej právnej terminológie, ak sa bežne používajú v upravovanom odvetví a ak ich nemožno nahradiť vhodným rovnocenným slovenským termínom.³⁾ V záujme jazykovej správnosti má ten, kto pripravuje návrh zákona, vyžiadať si k nemu z tohto hľadiska vyjadrenie odborných slovakistických jazykovedných pracovísk, najmä Jazykovedného ústavu Ľudovíta Štúra Slovenskej akadémie vied.

(4) Zákon musí byť v súlade so záväzkami, ktoré pre Slovenskú republiku vyplývajú z medzinárodných zmlúv a iných medzinárodných dokumentov. Nevyhnutnou súčasťou dôvodovej správy k návrhu zákona je vyhlásenie, že navrhovaná právna úprava je v súlade s medzinárodnými zmluvami a inými medzinárodnými dokumentmi, ktorými je Slovenská republika viazaná. Príslušné medzinárodné zmluvy a medzinárodné dokumenty sa vymenujú.

¹⁾ Čl. 87 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

²⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

³⁾ § 3 ods. 3 a § 11 ods. 1 a 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.

Čl. 5

Do zákona sa nesmie preberať (recipovať) ustanovenie iného zákona, lebo ustanovenie recipovaného zákona sa stáva súčasťou zákona, do ktorého sa prebralo, vzhľadom na to, že pri zrušení alebo pri zmene pôvodného zákona môže ďalej zostať jeho časť v platnosti ako súčasť iného zákona. V tomto prípade sa používa odkaz na iný zákon.

Čl. 6

Systematika členenia návrhu zákona

(1) Návrh zákona sa po úvodnej vete, najmä ak ide o rozsiahlejší text, začína úvodnými ustanoveniami (úvodným ustanovením), ktoré obsahujú predmet úpravy zákona, t. j. okruh spoločenských vzťahov, ktoré má zákon upraviť. Podľa potreby možno sem včleniť aj vymedzenie základných pojmov a právnych inštitútov zákona. Potom možno túto úvodnú časť zákona označiť ako „Základné ustanovenia“ („Základné ustanovenie“).

(2) Ak návrh zákona predpokladá vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu (ďalej len „vykonávací predpis“), musí obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie. To neplatí, ak ide o vydanie nariadenia vlády. Splnomocnenie sa musí v zákone formulovať tak, aby z jeho znenia jasne vyplývalo, kto je splnomocnený na jeho vydanie a aké veci a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.

(3) Spoločná úprava vecí týkajúca sa viacerých alebo všetkých ustanovení zákona sa spravidla zaraďuje do časti označenej nadpisom „Spoločné ustanovenia“ („Spoločné ustanovenie“).

(4) Vplyv navrhovaného zákona na právne vzťahy upravené doterajším zákonom treba do návrhu zákona zaradiť do časti označenej nadpisom „Prechodné ustanovenia“ („Prechodné ustanovenie“). To isté platí, ak časť ustanovení zákona má mať časovo obmedzenú platnosť.

(5) Zrušenie doterajších predpisov spolu s ustanovením o účinnosti zákona sa označuje spoločným nadpisom „Záverečné ustanovenia“ („Záverečné ustanovenie“).

(6) V zrušovacom ustanovení musia byť výslovne uvedené všetky všeobecne záväzné právne predpisy vyhlásené v Zbierke zákonov a Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“) vrátane právnych predpisov vyhlásených oznámením o ich vydaní,⁴⁾ prípadne ich častí, ktoré sa navrhovaným zákonom majú zrušiť.

(7) V ustanovení o účinnosti zákona sa uvádza deň, keď má zákon nadobudnúť účinnosť. Pri navrhovaní

účinnosti zákona treba rátať s lehotou potrebnou na prerokovanie návrhu zákona a s prípadným vrátením zákona prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie v národnej rade z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie vlády.⁵⁾ Súčasne treba rátať s lehotou na vyhlásenie zákona.⁶⁾

(8) Pri ustanovení účinnosti zákona treba rátať aj s legisvakanciou tak, aby sa so zákonom ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti mohli oboznámiť všetci, ktorým je určený. Výnimočné ustanovenie účinnosti dňom vyhlásenia⁷⁾ treba obmedziť len na prípady, v ktorých je to skutočne nevyhnutné, čo treba odôvodniť.

Čl. 7

Dôvodová správa

(1) Návrh zákona obsahuje aj dôvodovú správu, ktorá sa člení na všeobecnú časť a osobitnú časť. Obsah dôvodovej správy ustanovuje § 68 ods. 3 zákona o rokovačom poriadku a tieto legislatívne pravidlá (čl. 4, 6 a 8).

(2) Súčasťou všeobecnej časti dôvodovej správy je doložka zlučiteľnosti zákona s právom Európskej únie (čl. 3).

Čl. 8

Vypracovanie návrhu zákona

Z hľadiska finančných dôsledkov návrhu zákona na štátny rozpočet a rozpočty obcí treba návrh zákona vždy prerokovať s Ministerstvom financií Slovenskej republiky.⁸⁾ Stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky sa uvedie v dôvodovej správe.

Čl. 9

Podávanie návrhu zákona

(1) Pri podávaní návrhu zákona sa postupuje podľa § 67 zákona o rokovačom poriadku.

(2) Ak návrh zákona podáva výbor Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „výbor“), podpisuje ho predseda príslušného výboru, ak návrh zákona podávajú poslanci Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „poslanec“), podpisujú ho títo poslanci. Ak návrh zákona podáva vláda, podpisuje ho predseda vlády a ňou poverený člen vlády alebo vedúci iného ústredného orgánu štátnej správy. Návrh zákona sa podpisuje na piatich výtlačkoch; ak ide o vládny návrh zákona, podpisy sa uvádzajú pod dátumom schválenia návrhu zákona vládou.

(3) Vládny návrh zákona sa považuje za podaný vtedy, ak je doručený predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „predseda národnej rady“) cez podateľňu Kancelárie Národnej rady Slovenskej

⁴⁾ § 4 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z.

⁵⁾ Čl. 87 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

⁶⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z.

⁷⁾ § 3 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z.

⁸⁾ § 51 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách.

republiky (ďalej len „kancelária“) v počte 250 výtlačkov vrátane piatich podpísaných v elektronickej forme (výmenný formát textových súborov ASCII a textový kód PC-Latin II) so sprievodným listom predsedu vlády a s príslušným uznesením vlády.

(4) Návrh zákona vypracovaný výborom sa považuje za podaný, ak bol doručený predsedovi národnej rady so sprievodným listom predsedu výboru a s príslušným uznesením výboru cez podateľňu kancelárie v počte piatich podpísaných výtlačkov.

(5) Návrh zákona vypracovaný poslancom (poslancami) sa považuje za podaný, ak bol doručený predsedovi národnej rady so sprievodným listom podpísaným povereným poslancom cez podateľňu kancelárie v počte piatich podpísaných výtlačkov.

(6) V sprievodnom liste (odseky 3 až 5) sa uvádza aj osoba (osoby) poverená (poverené) na uvedenie návrhu zákona v národnej rade a jej výboroch.

(7) Ak sa má na základe zákona vydať vykonávací predpis,⁹⁾ predseda národnej rady si môže vyžiadať od navrhovateľa zákona jeho návrh. Navrhovateľ zákona predkladá návrh vykonávacieho predpisu vždy, ak má nadobudnúť účinnosť súčasne so zákonom, podľa ktorého má byť vydaný (§ 68 ods. 4 zákona o rokovacom poriadku).

Čl. 10

Prerokúvanie návrhu zákona

Postup pri prerokúvaní návrhu zákona v národnej rade a jej výboroch upravuje zákon o rokovacom poriadku (§ 67 až 90 zákona o rokovacom poriadku).

Čl. 11

Novelizácia zákona

(1) Novelizácia zákona sa robí formou priamej novelizácie, t. j. tak, že v úvodnej vete zákona sa výslovne uvádza, ktorý zákon sa má novelizovať, pričom treba dbať na čo najväčšiu prehľadnosť a zrozumiteľnosť.

Nepriama novelizácia zákona, t. j. zmeny a doplnenie iného zákona ustanoveniami navrhovaného zákona bez uvedenia jeho úplnej citácie v samostatnom článku označenom rímskou číslicou (číslicami), je neprípustná. Neprípustná je aj taká novelizácia, ktorá v osobitnom článku novelizuje jeden zákon alebo viac zákonov bez toho, aby sa uviedlo, ktoré konkrétne ustanovenie novelizovaného zákona (zákonov) sa mení alebo dopĺňa.

(2) Ak sa má výnimočne jedným zákonom priamo novelizovať viac zákonov, každý zákon sa novelizuje osobitným článkom. Novelizácia iného zákona prostredníctvom ustanovení (paragrafov, častí) navrhovaného zákona je neprípustná. Rovnako je neprípustná novelizácia vykonávacieho predpisu zákonom.

(3) Ak sa mienia obnoviť právne vzťahy podľa už zrušeného zákona, treba príslušné ustanovenia upraviť znova v podávanom zákone. Ich platnosť nemožno obnoviť vypustením pôvodného zrušovacieho ustanovenia.

Čl. 12

Vyhlásenie zákona

(1) Podmienkou platnosti zákona je jeho vyhlásenie.¹⁰⁾

(2) V zbierke zákonov sa vyhlasuje schválený zákon autorizovaný podpismi.¹¹⁾

(3) Žiadosť o vyhlásenie zákona v zbierke zákonov podáva kancelária.

Čl. 13

Záverečné ustanovenia

(1) Jednotnú legislatívnu techniku tvorby zákonov obsahujú legislatívnotechnické pokyny, ktoré sú uvedené v prílohe č. 2.

(2) Tieto legislatívne pravidlá sú záväzné od 1. januára 1997.

⁹⁾ Čl. 120 a 123 Ústavy Slovenskej republiky.

¹⁰⁾ Čl. 87 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.
§ 3 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z.

¹¹⁾ Čl. 87 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
§ 9 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z.

**Príloha č. 1
k legislatívnym pravidlám
tvorby zákonov**

**DOLOŽKA ZLUČITEĽNOSTI
návrhu zákona s právom Európskej únie**

1. Navrhovateľ zákona:
2. Názov návrhu zákona:
3. V práve Európskej únie je problematika návrhu zákona
 - a) upravená (uviesť názov, číslo, dátum vydania právnych noriem Európskej únie, ktorými je upravená problematika návrhu zákona),
 - b) neupravená.
4. Návrh zákona svojou problematikou
 - a) patrí medzi prioritné oblasti aproximácie práva obsiahnuté (výslovne uvedené) v čl. 70 Európskej dohody o pridružení (uviesť názov príslušnej oblasti),
 - b) patrí medzi priority odporúčané v Príprave asociovaných krajín strednej a východnej Európy na integráciu do vnútorného trhu Európskej únie (Biela kniha) s tým, že sa uvádza, ktorá z 23 sekcií sa na upravovanú problematiku vzťahuje,
 - c) nepatrí medzi prioritné oblasti aproximácie práva uvedené v čl. 70 Európskej dohody o pridružení a svojou problematikou nepatrí ani medzi priority odporúčané v Bielej knihe.
5. Charakteristika právnych noriem Európskej únie, ktorými je upravená problematika návrhu zákona [tretí bod písm. a)]:
6. Vyjadrenie stupňa kompatibility s právnou normou Európskej únie:
 - a) úplná,
 - b) čiastočná (spolu s predpokladaným termínom dosiahnutia súladu návrhu zákona s právom Európskej únie),
 - c) nie je (spolu s predpokladaným termínom dosiahnutia súladu návrhu zákona s právom Európskej únie).

**Príloha č. 2
k legislatívnym pravidlám
tvorby zákonov****LEGISLATÍVNOTECHNICKÉ POKYNY****Účel legislatívno-
technických
pokynov**

1. Účelom legislatívnotechnických pokynov je určiť jednotnú legislatívnu techniku tvorby zákonov.

Právny jazyk

2. Návrh zákona musí byť terminologicky presný, jazykovo a štylisticky správny a majú sa v ňom používať rovnaké pojmy a termíny vždy v tom istom význame a na označenie rovnakých právnych inštitútov (čl. 4 legislatívnych pravidiel).
3. Pri tvorbe zákona sa používa oznamovací spôsob, prítomný čas a jednotné číslo, ak z kontextu návrhu zákona nevyplýva inak.
4. Ak sa majú novoupravované právne vzťahy v celom rozsahu podrobiť už jestvujúcej právnej úprave, používa sa slovo „rovnako“. Ak sa majú na tieto vzťahy uplatňovať len niektoré časti jestvujúcej právnej úpravy, používa sa slovo „primerane“. Pretože termín „primerane“ umožňuje pomerne voľný výklad, a tým aj nejednotné uplatňovanie, treba ho používať len v nevyhnutných prípadoch.
5. Alternatívy sa vyjadrujú vylučovacou spojkou „alebo“, a kde je to vhodné, spojkou „či“. Pri viacerých možnostiach sa spojka kladie až medzi posledné dve možnosti.
6. Základné číslovky od 1 do 10 sa v texte zákona uvádzajú slovom, základné číslovky nad 10 sa vypisujú číslicami. Ak sa v jednom ustanovení uvádzajú základné číslovky od 1 do 10 a nad 10, vypisujú sa číslicami.

Recepcia

7. Ak je preberanie (repcia) iného zákona (čl. 5 legislatívnych pravidiel) nevyhnutné, treba okruh recipovaného ustanovenia vyjadriť všeobecne a v poznámke pod čiarou citovať príslušné právne predpisy, napríklad „Na konanie o ukladaní pokút podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.¹⁾“.

V tomto príklade sa v poznámke pod čiarou k odkazu 1 uvedie táto citácia:

„¹⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).“.

**Legislatívna
skratka**

8. Legislatívnu skratku možno použiť len tam, kde má svoje opodstatnenie, najmä vtedy, keď sa slová, ktoré má skratka nahradiť, opakujú v texte viac ráz. Treba ju zaradiť na také miesto, kde sa skracované slová použijú prvý raz (nie však v názve zákona, v nadpise ustanovenia alebo v poznámke pod čiarou), a to slovami „(ďalej len „...“)“. Používa sa v prvom páde jednotného čísla a začína sa malým písmenom.

Ako legislatívnu skratku nemožno použiť skratku zostavenú zo začiatočných písmen slov, napríklad „MŽP SR“, „FNM SR“.

Legislatívna skratka musí byť výstižná a treba ju dôsledne používať v celom ďalšom texte zákona.

Členenie zákona

9. Zákon treba členiť prehľadne a dbať pritom na vnútornú súvislosť a správny sled dôležitých a menej dôležitých vecí.
10. Obsahovo súvisiace úseky rozsiahlejšieho zákona je účelné spájať do častí, hláv, dielov, prípadne oddielov a pri členení dodržiavať toto poradie. Poradie častí, hláv, dielov a oddielov sa označuje slovným vypísaním poradového čísla, pričom sa prídavné meno dáva pred podstatné meno, napríklad „Prvá časť“, „Prvá hlava“.
11. Zákon sa člení na paragrafy; ústavný zákon sa člení na články.
12. Jednotlivé paragrafy alebo články (ďalej len „paragraf“) sa označujú arabskými číslicami bez bodky (napríklad „§ 1“, „Čl. 1“). To sa nevzťahuje na označovanie článkov noviel

zákonov (dvadsiaty druhý bod). Vždy treba zachovať súvislý sled paragrafov v celom zákone. Pritom treba dávať prednosť krátkym ustanoveniam paragrafov.

13. Paragrafy sa môžu členiť na odseky alebo na pododseky. Odseky paragrafov sa na začiatku označujú arabskými číslicami bez bodky v zátvorkách. Pri podrobnejšom členení paragrafov alebo odsekov na pododseky sa tieto časti označujú malými písmenami abecedy s okrúhlou zátvorkou za písmenom, napríklad „a)“, a pri ďalšom členení arabskými číslicami s bodkou (radovými číslovkami), t. j. bodmi. Neoznačenie odsekov, ich neoznačenie uvedeným spôsobom alebo ich označenie pomlčkami na začiatku riadku nie je prípustné, najmä vzhľadom na ťažkosti spojené s citáciou týchto ustanovení. Pri označovaní pododsekov malými písmenami abecedy sa nepoužívajú písmená zložené z dvoch písmen (napríklad „ch“, „dz“) a písmená s diakritickými (rozlišovacimi) znamienkami (napríklad „ä“, „č“).

Príloha k zákonu

14. Ak má zákon prílohu, treba na ňu odkázať v texte zákona a prílohu označiť slovami, napríklad „Príloha k zákonu č. .../... Z. z.“, a v jej nadpise uviesť aj stručné vymedzenie obsahu prílohy. Ak je viac príloh, označujú sa arabskými číslicami s uvedením skratky „č.“, napríklad „Príloha č. I k zákonu č. .../... Z. z.“.

Názov zákona

15. Názov zákona okrem jeho označenia slovom „zákon“ obsahuje dátum schválenia zákona a stručné vymedzenie jeho hlavného obsahu. Bodka za nadpisom sa nedáva. Názov zákona má byť stručný. Ak sa nemožno vyhnúť dlhšiemu názvu, odporúča sa v zátvorke pripojiť ešte jeho stručné slovné označenie, napríklad „Zákon o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác (zákon o obstarávaní)“.
16. Zákon sa uvádza touto vetou: „Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:“ (§ 91 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku). Ak sa zákon výnimočne uvádza preambulou, treba slová „sa uzniesla na tomto zákone“ pripojiť na koniec preambuly.

Nadpisy vnútri zákona

17. Časti, hlavy, diely a oddiely zákona, a ak je to účelné, v záujme prehľadnosti aj jednotlivé paragrafy alebo ich skupiny majú mať stručné a výstižné nadpisy zodpovedajúce ich obsahu. Nadpisy častí, hláv, dielov a oddielov, prípadne paragrafov sa spravidla uvádzajú pod ich poradovým číslom.

Ak sa v zákone označuje niekoľko paragrafov spoločným nadpisom, treba spoločný nadpis umiestniť vždy nad poradové číslo prvého paragrafu príslušnej skupiny.

Odkazy

18. Ak sa v texte zákona odkazuje na iné právne predpisy, odkazy sa číslujú priebežne. Číslovanie sa vyjadruje arabskými číslicami s okrúhlou zátvorkou za príslušným číslom ich umiestnením napríklad nad slovo „predpisov“ alebo nad právny pojem, na ktorý sa odkazuje, napríklad „osobitné predpisy“)“ alebo „blízke osoby“)“.

Ak sa v texte zákona opakuje odkaz na rovnaké ustanovenie právneho predpisu už citované v poznámke pod čiarou, odkaz sa označuje tým istým číslom.

Ak sa odkazuje na rôzne právne pojmy, ktoré sa vyskytujú v inom právnom predpise v tom istom ustanovení, v poznámke pod čiarou k príslušnému odkazu sa uvádza citácia paragrafu, odseku, písmena a bodu, prípadne aj vety príslušného ustanovenia. Ak sa odkazuje na dva rôzne právne pojmy, ktoré sa vyskytujú v jednej vete ustanovenia, v poznámkach pod čiarou k nim sa uvádza citácia toho istého ustanovenia ku každému odkazu so samostatným číslom.

Ak sa odkazuje na subordinované právne predpisy, používa sa termín „vykonávací predpis“. Ak sa odkazuje na koordinované právne predpisy, t. j. na iný zákon alebo na vykonávací predpis, používa sa buď ich všeobecné označenie, napríklad „mzdové predpisy“, alebo termín „osobitný predpis“.

Ak sa odkazuje na iné ustanovenie toho istého zákona, používa sa výraz „tento zákon“, napríklad „ak tento zákon neustanovuje inak“, alebo sa uvádza len príslušný paragraf, prípadne v rámci paragrafu len príslušný odsek a pod., na ktorý sa odkazuje, napríklad „podľa § 3 ods. 1“ alebo „(§ 3)“.

V poznámke pod čiarou nemožno uvádzať predpisy, ktoré neboli vyhlásené v zbierke zákonov (čl. 12 legislatívnych pravidiel).

**Splnomocnenie
na vydanie
všeobecne
záväzného
právneho
predpisu**

19. Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho predpisu (čl. 6 ods. 2 legislatívnych pravidiel), splnomocnenie na jeho vydanie napríklad znie: „Podrobnosti o ... ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo...“. Obdobná formulácia sa používa aj vtedy, ak sa v zákone splnomocňuje vláda na vydanie nariadenia vlády.

**Novelizácia
zákona**

20. V záujme prehľadnosti a zrozumiteľnosti právnej úpravy sa novelizácia zákona robí spravidla vtedy, ak ide o zmeny a doplnenia menšieho rozsahu alebo ak ide o zákon, ktorý nebol viac rás novelizovaný.

21. V názve novelizovaného zákona sa uvádza úplný názov pôvodného zákona. Ak bol pôvodný zákon raz novelizovaný, uvádza sa napríklad s dodatkom slov „v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z.“. Ak bol zákon viac rás novelizovaný, uvádza sa s dodatkom slov „v znení neskorších predpisov“.

22. Novela zákona sa člení na články, ktoré sa označujú skratkou „Čl.“ s pripojením rímskej číslice (číslic) bez bodky, a to tak, že čl. I obsahuje všetky zmeny a doplnenia pôvodného zákona vrátane prípadných spoločných, prechodných a zrušovacích ustanovení. Ako čl. II sa označuje ustanovenie o účinnosti zákona. Ak sa má výnimočne jedným zákonom priamo novelizovať viac zákonov (čl. 11 ods. 2 legislatívnych pravidiel), označujú sa osobitnými článkami v príslušnom poradí, pričom ustanovenie prvej vety o obsahu čl. I sa vzťahuje na každý takýto článok. V tomto prípade sa ustanovenie o účinnosti novely zákona označuje číslom posledného článku.

23. V prvom článku novely zákona (Čl. I) sa v jeho úvodnej vete uvádza úplný názov pôvodného zákona, ktorý sa novelizuje. Ak bol tento zákon už predtým novelizovaný, k pôvodnému názvu sa pripájajú slová „v znení“ a uvádza sa skrátená citácia predchádzajúcej novely zákona (skrátené citácie všetkých predchádzajúcich noviel).

Jednotlivé zmeny alebo doplnenia v príslušnom článku sa označujú poradovými číslami (arabská číslica s bodkou), t. j. bodmi, a uvádzajú sa úvodnou vetou (ďalej len „úvodná veta príslušného bodu“). Ak ide len o jednu zmenu alebo o jedno doplnenie, uvádza sa bez označenia poradovým číslom. Článok označený rímskou číslicou (číslícami) sa nečlení na odseky ani na písmená.

24. Ak sa má výnimočne jedným zákonom novelizovať viac zákonov, treba to primerane vyjadriť už v názve novely zákona. Novelou zákona nemožno meniť ani dopĺňať názov pôvodného zákona.

25. Pri zmene celého ustanovenia úvodná veta príslušného bodu novely zákona napríklad znie: „§ 3 znie:“; ak sa mení ustanovenie, ktoré má nadpis pod paragrafom, úvodná veta príslušného bodu znie: „§ 3 vrátane nadpisu znie:“. Ak sa mení nadpis nad paragrafom, úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „Nadpis nad § 3 znie:“.

Ak sa v určitom ustanovení menia alebo dopĺňajú len niektoré slová, úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 3 sa slová „...“ nahrádzajú slovami „...“, resp. „V § 3 sa za slovo „...“ vkladá slovo „...“ alebo suma „5 000 Sk“ sa nahrádza sumou „10 000 Sk“.“.

Ak sa v určitom ustanovení (paragraf, odsek, písmeno) nahrádza niektorá jeho časť ako celok, úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 3 odsek 1 znie:“, resp. „V § 3 ods. 1 písmeno a) znie:“ alebo „V § 3 ods. 1 písm. a) prvý bod znie:“.

26. Ak sa má novelou zákona doplniť paragraf ďalším odsekom (odsekmi) alebo písmenom (písmenami), toto doplnenie sa vyjadruje napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „§ 4 sa dopĺňa odsekom 3 (odsekmi 3 a 4), ktorý znie (ktoré znejú):“, resp. „V § 4 sa odsek 3 dopĺňa písmenom e) [písmenami e) a f)], ktoré znie (znejú):“.

27. Vloženie nového odseku (odsekov) medzi doterajšie odseky v príslušnom paragrafe alebo nového písmena (písmen) medzi doterajšie písmená sa vyjadruje napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V § 5 sa za odsek 2 (za odseky 2 a 3) vkladá nový odsek 3 (vkladajú nové odseky 3 a 4), ktorý znie (ktoré znejú):“, resp. „V § 5 ods. 2 sa za písmeno b) vkladá nové písmeno c), ktoré znie: „c)...“.“.

V tomto prípade treba na záver textu príslušného bodu uviesť poznámku o zmene označenia doterajších odsekov, resp. písmen napríklad touto vetou: „Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.“, resp. „Doterajšie písmeno c) sa označuje ako písmeno d).“.

28. Ak sa novelou zákona dopĺňa ustanovenie zákona (paragraf), ktoré je doteraz bez

- odsekov, ďalším odsekom, pôvodný text ustanovenia sa označuje ako odsek 1 a poznámka o prečíslovaní sa uvádza napríklad touto vetou: „Doterajší text § 2 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie: „(2)...“.“
29. Ak sa za niektorý paragraf vkladá ďalší paragraf, označuje sa poradovým číslom, ktoré sa zhoduje s poradovým číslom paragrafu, za ktorý sa vkladá, pričom sa k číslu pripája prvé malé písmeno abecedy. Ak sa vkladá viac paragrafov, ich poradové čísla sú rovnaké a líšia sa len pripojenými písmenami malej abecedy. Úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „Za § 3 sa vkladá § 3a (vkladajú § 3a a 3b), ktorý znie (ktoré znejú):“.
30. Pri vložení ďalšej vety do ustanovenia sa uvádza obdobná úvodná veta príslušného bodu ako pri vložení paragrafov (odsekov), napríklad „V § 3 ods. 1 sa za druhú vetu vkladá nová tretia veta, ktorá znie:“.
- Ak sa ďalšia veta alebo ďalšie slová pridávajú na záver textu niektorého ustanovenia, úvodná veta príslušného bodu napríklad znie: „V § 1 sa na konci pripája táto veta (pripájajú tieto slová):“.
31. Zrušenie určitého ustanovenia v rámci čl. I novely zákona sa vyjadruje napríklad touto vetou: „§ 1 sa vypúšťa.“. Obdobne sa postupuje, ak sa zrušuje len niektorý odsek (odseky), niektoré písmeno (písmená) alebo niektorá veta (vety) určitého ustanovenia. To sa vyjadruje napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V § 3 sa vypúšťa odsek 1.“, resp. „V § 3 ods. 1 sa vypúšťa tretia veta.“.
- V týchto prípadoch sa na očíslovanie nasledujúcich ustanovení (odsekov, písmen) vzťahuje dvadsiaty siedmy bod. Ak sa vypúšťa celý paragraf, ďalšie paragrafy sa neprečísľujú.
32. Ak po úprave uskutočnenej vypustením odsekov zostane iba jeden odsek, používa sa napríklad táto úvodná veta príslušného bodu: „V § 4 sa vypúšťajú odseky 2 a 3.“ a pripája sa táto veta: „Súčasne sa zrušuje označenie odseku 1.“.
33. Ak sa v nadväznosti na zmenu ustanovenia mení aj poznámka pod čiarou k príslušnému odkazu alebo sa vkladá nový odkaz, vyjadruje sa to napríklad touto vetou: „Poznámka pod čiarou k odkazu 2 znie: „²⁾ Zákon č. .../... Z. z.“.“
34. Ak sa v ustanovení vypúšťa doterajší odkaz, vyjadruje sa to napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V § 3 sa vypúšťa odkaz 2.“. V tomto prípade sa nasledujúce odkazy neprečísľujú.
- Ak sa v texte zákona vkladá nový odkaz, označuje sa číslom zhodným s číslom odkazu, ktorý mu predchádza, s pripojením malého písmena abecedy (dvadsiaty deviaty bod) a vyjadruje sa to napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V § 3 ods. 2 sa nad slovo „...“ umiestňuje odkaz 3a.“. Súčasne sa pripája napríklad táto veta: „Poznámka pod čiarou k odkazu 3a znie: „^{3a)} § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. .../... Z. z.“.“
- Ak sa má nový odkaz vložiť pred prvý odkaz v texte zákona, nový odkaz sa označuje ako odkaz 1 a doterajší odkaz 1 sa označuje ako odkaz 1a; číslovanie nasledujúcich odkazov sa nemení.
- Ak sa doterajší odkaz v texte zákona ponecháva, ale právny predpis, na ktorý sa odkazuje, sa medzičasom zrušil alebo sa nahradil novým právnym predpisom, vyjadruje sa to napríklad touto úvodnou vetou príslušného bodu: „V poznámke pod čiarou k odkazu 2 sa vypúšťa citácia „§ 3 ods. 1 zákona č. .../... Z. z.““, resp. „V poznámke pod čiarou k odkazu 2 sa citácia „§ 3 ods. 1 zákona č. .../... Z. z.“ nahrádza citáciou „§ 4 zákona č. .../... Z. z.““.
35. Ak sa mení úvodná veta ustanovenia (paragrafu) alebo ak sa nahrádza novou úvodnou vetou, používa sa napríklad táto úvodná veta príslušného bodu: „V § 3 sa v úvodnej vete slovo „...“ nahrádza slovom „...““, resp. „V § 3 úvodná veta znie:“.
36. Ak sa v texte zákona majú nahradiť slová, ktoré sa v ňom vyskytujú viac ráz, prípadne aj v rozličných tvaroch, používa sa napríklad toto znenie príslušného bodu: „Slová „Federálne zhromaždenie“ alebo „vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky“ vo všetkých tvaroch sa v celom texte zákona nahrádzajú slovami „Národná rada Slovenskej republiky“ alebo „vláda Slovenskej republiky“ v príslušnom tvare.“ alebo napríklad „Slová „na dobu určitú“, „vada“ a „vysporiada“ sa v celom texte zákona, v právnych predpisoch vydaných na jeho vykonanie a v súvisiacich právnych predpisoch

nahrádzajú slovami „na určitý čas“, „chyba“ a „vyrovná““, pričom sa môžu uviesť v jednom bode novely.

Znovuvyhlásenie (republikácia)

37. Ak sa má znenie novelizovaného zákona znova vyhlásiť, novela musí obsahovať toto splnomocnenie: „Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona (Národnej rady Slovenskej republiky, Slovenskej národnej rady) č. .../..., ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných týmto zákonom.“

Ak ide o vyhlásenie úplného znenia zákona, ktorý bol predtým už viac ráz novelizovaný, v splnomocnení sa za názov pôvodného zákona vkladajú napríklad slová „ako vyplýva zo zákona č. .../... Z. z.“ a uvádzajú sa skrátené citácie všetkých zákonov.

Uvedené splnomocnenie sa v novele zákona označuje osobitným článkom a zaraďuje sa pred poradové číslo článku o účinnosti zákona.

38. V úvodnej vete úplného znenia zákona sa okrem názvu zákona, ktorého úplné znenie sa vyhlasuje, uvádzajú skrátené citácie názvov všetkých noviel. Úvodná veta napríklad znie: „Predseda Národnej rady Slovenskej republiky vyhlasuje úplné znenie zákona č. .../... Z. z., ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných...“ a uvádzajú sa skrátené citácie všetkých noviel zákona.

Ak bolo novelou zákona vypustené niektoré ustanovenie alebo ak na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) stratilo platnosť, v úplnom znení sa to vyjadruje tak, že pod označením paragrafu sa uvádza slovo „Zrušený.“ alebo „Zrušené.“

Pri republikácii sa za ustanovením o účinnosti zákona uvádza, kedy jeho jednotlivé novely nadobudli účinnosť, prípadne kedy stratila platnosť časť zákona preto, lebo sa neuviedla do súladu s ústavou v lehote šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu ústavného súdu v zbierke zákonov o jej nesúlade s ústavou.

39. Text úplného znenia zákona v súlade so splnomocnením na jeho vyhlásenie uvedeným v novele zákona spracúva príslušný ústredný orgán štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí. Text úplného znenia zákona v 15 vyhotoveniach spolu s disketou jeho elektronického spracovania zasiela kancelárii na schválenie predsedom národnej rady a na vyhlásenie v zbierke zákonov.

Úplná citácia

40. V úvodnej vete zákona aj v texte zákona sa zákon cituje tak, že sa uvádza jeho úplný názov, ak sa neuvádza jeho slovná citácia (štyridsiaty druhý bod), s tým, že sa namiesto dátumu uvádza číslo, pod ktorým bol zákon vyhlásený v úradnej zbierke, s pripojením označenia (skratky) príslušnej úradnej zbierky (päťdesiaty piaty bod). Pritom sa najprv uvádza číslo zákona a za lomkou úplne vypísaný ročník úradnej zbierky, napríklad „zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky“. Ak sa cituje vykonávací predpis, názov ústredného orgánu štátnej správy, ktorý ho vydal, sa uvádza v úplnom znení.

Skrátená citácia

41. Ak nie je predpísaná úplná citácia alebo ak sa nepoužije slovná citácia (štyridsiaty druhý bod), citujú sa zákony uverejnené v úradnej zbierke (päťdesiaty piaty bod) tak, že k označeniu zákona sa pripojí zlomok, ktorého čitateľom je číslo zákona, pod ktorým je uverejnený v úradnej zbierke, a menovateľom je úplne vypísaný ročník úradnej zbierky; ak ide o citáciu vykonávacieho predpisu, ústredný orgán štátnej správy, ktorý ho vydal, sa pri skrátenej citácii neuvádza, napríklad „vyhláška č. 313/1993 Z. z.“

Skrátená citácia sa používa v prípadoch uvedených v týchto legislatívnotechnických pokynoch, ako aj pri druhej a ďalšej citácii v poznámkach pod čiarou, prípadne aj v texte zákona.

Slovná citácia

42. Zákony, pre ktoré sa používa slovné označenie, možno citovať napríklad týmto slovným označením: „Obchodný zákonník, Ústava Slovenskej republiky, Trestný zákon, Občiansky zákonník“. Pri takýchto zákonoch, a to aj v ich názvoch, možno použiť slovné označenie aj prvý raz. Ak sa má slovná citácia použiť v poznámke pod čiarou aj prvý raz a uvedený zákon bol už novelizovaný, v záujme presnej informácie sa za slovné označenie

pripájajú slová „v znení zákona...“ alebo „v znení neskorších predpisov“. To neplatí, ak je slovné označenie v názve zákona uvedené v zátvorke, napríklad „(správny poriadok)“.

Citácia novelizovaných právnych predpisov

43. Ak sa cituje právny predpis, prípadne jeho jednotlivé ustanovenie, ktorý už bol novelizovaný neskorším právnym predpisom, vyjadruje sa to tak, že k jeho citácii (úplnej či skrátenej) sa pripája napríklad dodatok „v znení zákona č. .../... Z. z.“ (novela sa uvádza skrátenou citáciou).

Ak citovaný právny predpis bol už viac ráz novelizovaný, vyjadruje sa to dodatkom „v znení neskorších predpisov“.

44. Ak sa novelami zákona zmenili alebo doplnili len niektoré ustanovenia pôvodného právneho predpisu, cituje sa pri uvádzaní ustanovení, ktoré zostali novelami nedotknuté, iba pôvodný právny predpis. Ak sa ustanovenie pôvodného právneho predpisu zmenilo alebo doplnilo len niektorou z viacerých noviel zákona, popri pôvodnom právnom predpise sa cituje iba táto novela.

45. Ak sa v poznámke pod čiarou cituje právny predpis, ktorý bol republikovaný, uvádza sa za citáciou tohto predpisu odkaz na republikáciu, napríklad „(úplné znenie č. 173/1994 Z. z.)“. Tento spôsob citácie nemožno použiť, ak bol právny predpis po republikácii znova novelizovaný.

Ak sa cituje právny predpis, ktorý bol v zbierke zákonov vyhlásený iba uverejnením oznámenia o jeho vydaní (ďalej len „registrovaný právny predpis“), za jeho úplnou citáciou sa uvádzajú v zátvorke slová „(registrovaný v čiastke č. .../... Zb.)“, pričom sa uvádza číslo čiastky a za lomkou rok vydania čiastky, ak ide o právny predpis vyhlásený v zbierke zákonov do 1. januára 1993, alebo v zátvorke slovo „oznámenie“, pričom sa uvádza číslo oznámenia, pod ktorým je právny predpis vyhlásený v zbierke zákonov, a za lomkou rok jeho vydania, ak ide o právny predpis vyhlásený po 1. januári 1993, napríklad „oznámenie č. .../... Z. z.“.

46. V prílohe k zákonu sa používa jeho skrátená citácia aj prvý raz, napríklad „Príloha k zákonu č. .../... Z. z.“.

Poznámky pod čiarou

47. Poznámky pod čiarou k príslušným odkazom nie sú súčasťou právneho predpisu; majú informatívnu hodnotu. Preto nesmú obsahovať veci, ktoré majú normatívnu povahu.

Poznámky pod čiarou sa číslujú priebežne v súlade s číslovaním odkazov.

Ak sa v poznámke pod čiarou k príslušnému odkazu cituje právny predpis, ktorý bol medzičasom nahradený iným právnym predpisom, ale odkaz v texte zákona na uvedený právny predpis sa ponechal, v úplnom znení zákona sa uvádza v poznámke pod čiarou k tomuto odkazu citácia platného právneho predpisu. Rovnako ak je v poznámke pod čiarou uvedený demonštratívny výpočet právnych predpisov, na ktoré sa odkazuje, v úplnom znení zákona možno doplniť citácie ďalších právnych predpisov, ak sú známe.

Text v poznámke pod čiarou sa považuje za vetu, preto sa začína veľkým písmenom a končí sa bodkou.

Ak sa v poznámke pod čiarou uvádza demonštratívny výpočet právnych predpisov, poznámka sa začína slovom „Napríklad“ a citácie právnych predpisov sa uvádzajú za sebou, oddeľujú sa čiarkou a bodka sa kladie až na koniec poslednej citácie.

Ak sa v poznámke pod čiarou uvádzajú viaceré ustanovenia, ktoré bezprostredne vecne súvisia s ustanovením, na ktoré sa výslovne odkazuje, v záujme presnosti informácie sa používa napríklad formulácia „§ 27 až 34 Obchodného zákonníka“.

Skratky a citácie

48. Pri úplnej citácii sa slová „zákon“, „zákon Slovenskej národnej rady“, „zákon Národnej rady Slovenskej republiky“, „nariadenie vlády Slovenskej republiky“ a pod. neskracujú. Pritom sa pre zákony prijaté Federálnym zhromaždením, resp. Národným zhromaždením a Národnou radou Slovenskej republiky po nadobudnutí účinnosti zákona o rokovacom poriadku používa len označenie „zákon“.

49. Pri citácii paragrafov so súčasným uvedením ich poradového čísla sa používa označenie „§“, napríklad „§ 2“. Ak sa skratka článku používa v texte ustanovenia, píše sa s malým písmenom „čl.“, ak sa používa na začiatku citácie v poznámke pod čiarou, píše sa s veľkým písmenom „Čl.“.

50. Pri súbornej citácii niekoľkých paragrafov bez odsekov alebo bez ďalších pododsekov sa vkladá pred prvé príslušné číslo jednoduchá paragrafová značka (napríklad „§ 15 až 20“).

Obdobne sa postupuje pri citácii niekoľkých paragrafov s jedným alebo s viacerými odsekmi (napríklad „podľa § 3 ods. 1, § 4, § 5 ods. 2 a § 8 až 10“).

Nepoužíva sa formulácia „§ 8 a nasl.“. Paragrafová značka sa opakuje, ak je citácia niekoľkých paragrafov rozdelená slovami „alebo“, „prípadne“ a pod. Označenie „§§“ sa pri citácii niekoľkých paragrafov nepoužíva.

51. Ak sa odseky citujú v priamom spojení s paragrafom alebo s článkom, ku ktorému patria, označujú sa skratkou „ods.“. V ostatných prípadoch sa slovo „odsek“ vždy vypisuje úplne.
52. Pre pododseky paragrafov alebo odsekov sa pri ich citácii v súvislosti s paragrafom alebo s odsekom, ku ktorému patria, používa skratka „písm.“, ak sú v zákone označené písmenom, a slovo „bod“, ak sú tieto pododseky (body) v zákone označené radovou číslovkou; radová číslovka sa vypisuje slovom, napríklad „druhý bod“. V ostatných prípadoch sa slovo „písmeno“ vypisuje úplne.
53. Pri citácii sa nemá odkazovať na jednotlivé vety. Ak je však taký postup nevyhnutný, pri počítaní sa považujú za samostatné vety len tie, ktoré sú od seba oddelené bodkou. Ak je veta rozdelená bodkočiarkou, možno pre väčšiu presnosť hovoriť o časti pred bodkočiarkou alebo za bodkočiarkou. Pri citácii viet sa vždy používa slovné označenie, napríklad „tretia veta“, a to v príslušnom páde, napríklad „podľa § 3 tretej vety“.
54. Pri citácii čísel v súvislosti s odsekmi alebo s paragrafmi a odkazmi sa nepoužívajú ani zátvorky, ani bodky. Rovnako sa medzi číslo paragrafu a nasledujúcu citáciu príslušného odseku, bodu a pod. nevkladá čiarka [napríklad „podľa § 1 ods. 2 písm. a) druhého bodu zákona...“]. Pri citácii viacerých odsekov alebo pododsekov toho istého paragrafu sa však čiarka medzi označenie odsekov vkladá (napríklad „podľa § 1 ods. 2, 3 a 5“).
55. Na označenie úradných zbierok právnych predpisov sa používajú výlučne tieto skratky:
 - a) Zbierka zákonov Slovenskej republiky „Z. z.“,
 - b) Zbierka zákonov „Zb.“,
 - c) Zbierka zákonov Slovenskej národnej rady a Zbierka nariadení Slovenskej národnej rady „Zb. SNR“,
 - d) Úradný vestník „Ú. v.“.

Vyhotovenie návrhu zákona

56. Návrh zákona musí byť napísaný bezchybne (bez prečiarknutí, vsuviek a chýb). Takto vyhotovený návrh zákona sa označuje na jeho obale číslom parlamentnej tlačne. Názov zákona sa v návrhu uvádza v prvom páde. Text a forma obalu vládneho návrhu zákona sa upravujú podľa pripojeného vzoru č. 1. Text a forma obalu návrhu zákona podaného výborom alebo poslancom (poslancami) sa upravujú podľa pripojeného vzoru č. 2.

Účinnosť zákona

57. Účinnosť zákona sa vyjadruje touto vetou: „Tento zákon nadobúda účinnosť“ a pripája sa dátum s vyjadrením príslušného mesiaca v genitíve, napríklad „1. januára“, ak nemá výnimočne nadobudnúť účinnosť dňom vyhlásenia (čl. 6 ods. 8 legislatívnych pravidiel).

Derogácia

58. V zrušovacom ustanovení (derogačné ustanovenie) sa uvádzajú úplné citácie všetkých všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 6 ods. 6 legislatívnych pravidiel). Uvádzajú sa touto vetou: „Zrušujú sa:“ („Zrušuje sa:“).

Jednotlivé citácie právnych predpisov sa uvádzajú v chronologickom poradí, v akom boli vydané. Najskôr sa uvádzajú zákony a potom vykonávacie predpisy v tomto poradí: nariadenie vlády, vyhláška, výnos a pod. Každý právny predpis sa označuje osobitným poradovým číslom (arabské číslice s bodkou), pričom jednotlivé citácie sa začínajú malým písmenom a oddeľujú sa čiarkou. Ak sa má zrušiť právny predpis, ktorý bol novelizovaný, uvádza sa úplný názov pôvodného právneho predpisu v znení jeho priamych noviel, pričom sa uvádzajú len ich skrátené citácie. Ak bol zrušovaný zákon výnimočne novelizovaný iným zákonom (čl. 11 ods. 2 legislatívnych pravidiel), v zrušovacom ustanovení sa uvádza konkrétny článok tohto zákona napríklad touto formuláciou: „v znení čl. II zákona č. ... /... Z. z.“. Uvádzajú sa aj zákony alebo ich časti, ktoré stratili platnosť, pretože neboli uvedené do súladu s ústavou v lehote šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezů ústavného súdu v zbierke zákonov o nesúlade častí zákona s ústavou, a to napríklad touto formuláciou: „v znení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. .../... Z. z.“. Neuvádza sa zákon, ktorým bol zrušovaný zákon len

nepriamo novelizovaný (čl. 11 ods. 1 legislatívnych pravidiel). Zrušiť zákon a ponechať v platnosti len jeho niektoré ustanovenia je neprípustné.

59. Čistopis zákona pred jeho podpísaním ústavnými činiteľmi musí prejsť overením jeho bezchybnosti, ktoré zabezpečuje kancelária v súčinnosti s príslušným ústredným orgánom štátnej správy a Úradom vlády Slovenskej republiky, ak ide o zákon podaný výborom alebo poslancom (poslancami), v súčinnosti s povereným poslancom. Overenie bezchybnosti sa vyjadruje na titulnej strane jedného vyhotovenia čistopisu podpismi poverených zamestnancov legislatívnych útvarov uvedených pracovísk.

Rovnako sa overuje bezchybnosť čistopisu zákona vráteného prezidentom Slovenskej republiky, schváleného po jeho opätovnom prerokovaní národnou radou. Ak sa zákon schváli v pôvodnom znení, bezchybnosť overuje len kancelária.

VZOR Č. 1

VLÁDA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

Číslo:
(uviesť číslo, pod
ktorým bol návrh
prerokovaný vládou)

.....
(parlamentná tlač)

VLÁDNY NÁVRH

Zákon

Návrh uznesenia:

Národná rada Slovenskej republiky
s c h v a ľ u j e
vládný návrh zákona

.....
.....
.....

Predkladá:

.....
(uviesť meno a priezvisko)
predseda vlády Slovenskej republiky

Bratislava
(uviesť mesiac a rok)

VZOR Č. 2

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. volebné obdobie

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

Číslo:
(uviesť číslo, pod
ktorým je návrh
evidovaný v Kancelárii
Národnej rady
Slovenskej republiky)

.....
(parlamentná tlač)

NÁVRH

Výboru Národnej rady Slovenskej republiky
skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky
poslanca Národnej rady Slovenskej republiky

na vydanie

zákona

Návrh uznesenia:

Národná rada Slovenskej republiky
s c h v a ľ u j e
návrh
na vydanie zákona

Predkladá:

.....

[Ak podáva návrh výbor, uviesť
meno a priezvisko predsedu výboru,
ak podávajú návrh poslanci (poslanec),
uviesť ich mená (meno) a priezviská (priezvisko).]

Bratislava
(uviesť mesiac a rok)

20

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 27. februára 1995 bola v Bratislave podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Štátu Izrael o spolupráci v oblasti zdravotníctva a lekárskeho vied.

Dohoda nadobudla platnosť výmenou diplomatických nôt, t. j. 18. augusta 1996, na základe článku 6.

DOHODA

medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Štátu Izrael
o spolupráci v oblasti zdravotníctva a lekárskeho vied

Vláda Slovenskej republiky a vláda Štátu Izrael (ďalej len „zmluvné strany“), riadiac sa želaním rozvíjať vzájomnú spoluprácu v oblasti zdravotníctva a lekárskeho vied,

dohodli sa takto:

Článok 1

Zmluvné strany budú rozvíjať spoluprácu v oblasti zdravotníctva a lekárskeho vied na základe rovnosti, reciprocitu a vzájomnej výhodnosti. Špecifické oblasti spolupráce sa určia po vzájomnej dohode so zreteľom na záujmy každej zo zmluvných strán.

Článok 2

Zmluvné strany predovšetkým využijú všetky svoje schopnosti na to, aby uľahčili

- a) výmenu informácií spoločného záujmu v oblasti zdravotníctva,
- b) výmenu odborníkov s cieľom štúdia a konzultácií, ako to bude upresnené v Plánoch spolupráce podľa článku 5 tejto dohody,
- c) priame vzťahy medzi inštitúciami a organizáciami vo svojich krajinách,
- d) výmenu informácií o nových prístrojoch a zariadeniach, farmaceutických výrobkoch a technologickom rozvoji a informácií týkajúcich sa lekárskeho vied a zdravia obyvateľstva,
- e) výmenu skúseností v otázkach hygieny a preventívnych služieb, a
- f) také ďalšie formy spolupráce v oblasti zdravotníctva a lekárskeho vied, na ktorých sa spoločne dohodnú.

Článok 3

Zmluvné strany si budú vymieňať informácie

o kongresoch a sympóziách s medzinárodnou účasťou, ktoré sa budú konať v ich krajinách a ktoré sa budú zaoberať problematikou zdravia a lekárskeho vied. Na požiadanie jednej zmluvnej strany jej druhá zmluvná strana zašle materiály týkajúce sa daného podujatia.

Článok 4

Príslušné inštitúcie oboch zmluvných strán si vymenia zoznamy odbornej zdravotníckej literatúry a filmov s tematikou starostlivosti o zdravie, ako aj ďalšie písomnosti, vizuálne alebo audiovizuálne informačné materiály a poznatky z oblasti zdravotníctva.

Článok 5

Zmluvné strany poverujú plnením tejto dohody Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky a Ministerstvo zdravotníctva Štátu Izrael.

Na účely vykonávania tejto dohody budú tieto ministerstvá podpisovať Plány spolupráce, v ktorých budú okrem iného špecifikované oblasti spolupráce, ako aj všetky finančné podmienky.

Článok 6

Táto dohoda podlieha schváleniu alebo ratifikácii v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi oboch zmluvných strán a nadobudne platnosť výmenou diplomatických nôt o tomto schválení alebo o ratifikácii.

Článok 7

Dohoda sa uzatvára na dobu neurčitú. Každá zo zmluvných strán môže dohodu písomne vypovedať. Platnosť dohody skončí šesť mesiacov odo dňa doru-

čenia písomného oznámenia o výpovedi druhej zmluvnej strane.

Dané v Bratislave 27. februára 1995, čo zodpovedá 27 ADARA ALEF 5755, v dvoch pôvodných vyhotove-

niach, každé v slovenskom, hebrejskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu
Slovenskej republiky:
Lubomír Javorský v. r.

Za vládu
Štátu Izrael:
Ephraim Sneh v. r.

21

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 25. septembra 1996 bola v Bonne podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spolkovej republiky Nemecko o medzinárodnej cestnej osobnej doprave.

Dohoda nadobudla platnosť dňom podpísania, t. j. 25. septembra 1996, na základe článku 13 ods. 1.

DOHODA**medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spolkovej republiky Nemecko
o medzinárodnej cestnej osobnej doprave**

Vláda Slovenskej republiky a vláda Spolkovej republiky Nemecko

so želaním upraviť a podporovať medzinárodnú cestnú osobnú dopravu

dohodli sa takto:

Článok 1

Táto dohoda na základe vnútroštátneho práva zmluvných strán upravuje prepravu osôb v medzinárodnej cestnej doprave medzi Slovenskou republikou a Spolkovou republikou Nemecko a tranzit cez tieto štáty dopravcami oprávnenými vykonávať túto prepravu na výsostnom území svojho štátu.

Článok 2

(1) Na účely tejto dohody osobná doprava znamená prepravu osôb a ich batožiny autobusmi a osobnými vozidlami (taxík a prenajaté vozidlo) na vlastný účet alebo na účet tretieho. V súvislosti s týmito dopravnými službami zahŕňa aj prázdne jazdy.

(2) Za autobusy sa považujú motorové vozidlá, ktoré sú svojou konštrukciou a vybavením vhodné a určené na prepravu viac ako deviatich osôb (vrátane vodiča). Za osobné vozidlá sa považujú motorové vozidlá, ktoré sú svojou konštrukciou a vybavením vhodné a určené na prepravu nie viac ako deviatich osôb (vrátane vodiča).

Článok 3

(1) Linková doprava je pravidelná preprava osôb na určitej dopravnej linke podľa vopred určeného a uverejneného cestovného poriadku, cestovného a prepravných podmienok, podľa ktorých môžu cestujúci nastupovať a vystupovať na vopred určených zastávkach. Toto platí aj pre dopravu, ktorá sa bude vykonávať v podstate ako linková doprava.

(2) Za linkovú dopravu sa podľa tejto dohody pokladá, nezávisle od toho, kto určuje trasu jász, aj pravi-

delná preprava určitých kategórií osôb s vylúčením iných cestujúcich, pokiaľ má charakter linkovej dopravy podľa odseku 1. Táto preprava, najmä preprava zamestnancov na pracovisko a odtiaľ do ich bydliska a preprava žiakov do škôl a odtiaľ do ich bydliska, sa označuje ako „zvláštna forma linkovej dopravy“.

(3) Na linkovú dopravu medzi obidvoma štátmi alebo na tranzitnú dopravu treba povolenie príslušných úradov obidvoch zmluvných strán. Povolenie sa udeľuje po vzájomnej dohode podľa platného práva štátu každej zo zmluvných strán. Povolenie sa môže udeliť až na lehotu piatich rokov.

(4) Zmeny v trase linky, zmeny zastávok, cestovných poriadkov, cestovného a prepravných podmienok musia vopred odsúhlasiť príslušné úrady obidvoch zmluvných strán. To isté platí aj pre zastavenie prevádzky.

(5) Žiadosť dopravcu jednej zmluvnej strany na zriadenie linkovej dopravy, ako aj žiadosť podľa odseku 4 sa posielajú so stanoviskom ministerstva dopravy tejto zmluvnej strany ministerstvu dopravy druhej zmluvnej strany.

(6) Žiadosť podľa odsekov 4 a 5 musí obsahovať najmä tieto údaje:

1. priezvisko a meno alebo firmu, ako aj úplnú adresu dopravcu podávajúceho žiadosť,
2. druh dopravy,
3. požadovanú lehotu povolenia,
4. čas prevádzky a počet jász (napr. denne, týždenne),
5. cestovný poriadok,
6. presnú trasu linky (zastávky pre nástup a výstup cestujúcich/iné zastávky/hraničné priechody),
7. dĺžku linky v kilometroch (cesta tam/cesta späť),
8. vzdialenosť prejdenú za deň,
9. čas riadenia vozidla a odpočinku vodičov,
10. počet miest na sedenie v použitých autobusoch,
11. cestovné a tarifné podmienky.

Článok 4

(1) Kyvadlová doprava je dopravná služba, pri ktorej sa prepravujú vopred vytvorené skupiny cestujúcich pri viacerých jazdách tam a späť z toho istého východiskového miesta do toho istého cieľového miesta. Skupiny cestujúcich prepravené do cieľového miesta sa prepravujú do východiskového miesta pri neskoršej jazde. Pod východiskovým a cieľovým miestom sa rozumie miesto začatia jazdy a miesto ukončenia jazdy, ako aj miesta ležiace 50 km od týchto miest. Okrem prepravy musí prepravná služba zahŕňať ubytovanie pre cestujúcich so stravovaním alebo bez stravovania v cieľovom mieste alebo počas dopravy. Prvá jazda späť a posledná jazda tam v rade kyvadlových jászov musia byť prázdne.

(2) Priradenie prepravnej služby ku kyvadlovej doprave nie je ovplyvnené tým, že cestujúci so súhlasom kompetentných úradov štátu príslušnej zmluvnej strany vykonávajú odlišne s odsekom 1 späť a späť jazdu s inou skupinou.

(3) Na kyvadlovú dopravu vždy treba povolenie príslušných úradov štátu druhej zmluvnej strany. Žiadosť na udelenie povolenia podáva dopravca priamo príslušnému úradu štátu druhej zmluvnej strany. Žiadosť sa musí podať najmenej 60 dní pred začiatkom dopravy.

(4) Žiadosť o povolenie na kyvadlovú dopravu podľa odseku 3 musí obsahovať okrem údajov podľa článku 3 ods. 6 ešte termíny jászov, počet jászov a údaje o mieste a hoteloch alebo o iných zariadeniach, v ktorých budú cestujúci ubytovaní počas ich pobytu, ako aj údaje o dĺžke pobytu.

(5) Zásady povoľovacieho konania pri kyvadlovej doprave, formuláre povolení, kontrolné dokumenty vypracuje a príslušné úrady upresní podľa potreby Zmiešaná komisia zriadená podľa článku 10.

Článok 5

(1) Príležitostná doprava je doprava, ktorá nie je linková doprava podľa článku 3 ods. 1 a nie je ani kyvadlová doprava podľa článku 4.

(2) Na príležitostnú dopravu medzi obidvoma štátmi a na tranzitnú dopravu netreba povolenie v prípade, ak ide

- a) o jazdy vykonané jedným motorovým vozidlom, ktoré prepravuje na celej trase rovnakú skupinu cestujúcich a privezie ju do východiskového miesta (okružné jazdy za zatvorenými dverami),
- b) o dopravu, pri ktorej sú do cieľového miesta prepravovaní cestujúci a späť jazda je prázdna (prázdne späť jazdy),
- c) o prázdne jazdy tam, s cieľom naložiť a prepraviť opäť do východiskového miesta skupinu cestujúcich, ktorú prepravil ten istý dopravca spôsobom opísaným v písmene b).

(3) Pri príležitostnej doprave nesmú cestujúci počas jazdy ani nastupovať ani vystupovať, iba ak by to povolili kompetentné úrady štátu príslušnej zmluvnej strany.

(4) Pre príležitostnú dopravu, ktorá nezodpovedá usta-

noveniam odseku 2, vždy treba povolenie kompetentných úradov štátu príslušnej zmluvnej strany. Žiadosť na udelenie povolenia podáva dopravca priamo príslušnému úradu štátu druhej zmluvnej strany, pričom sa musí podať najmenej štyri týždne pred začiatkom dopravy.

(5) Žiadosť podľa odseku 4 musí obsahovať najmä tieto údaje:

1. priezvisko a meno alebo firmu, ako aj úplnú adresu dopravcu prípadne cestovnej organizácie, ktorá vydala príkaz na prepravu,
2. štát, v ktorom sa vytvorí skupina cestujúcich,
3. východiskové a cieľové miesto jazdy,
4. trasu jazdy s hraničnými príchodmi,
5. termíny jászov tam a späť,
6. čas riadenia vozidla a odpočinku vodičov,
7. štátnu poznávaciu značku motorových vozidiel,
8. počet miest na sedenie v použítom autobuse.

(6) Kontrolné dokumenty pre príležitostnú dopravu bez povolenia sa dohodnú v Zmiešanej komisii zriadenej podľa článku 10.

Článok 6

(1) Povolenia udelené podľa článku 3 ods. 3, článku 4 ods. 3 alebo podľa článku 5 ods. 3 a 4 môžu využívať len dopravcovia, ktorým sú udelené. Nesmú ich využívať iní dopravcovia a v prípade príležitostnej dopravy ani iné vozidlá, ako vozidlá uvedené v povolení. V rámci pravidelnej dopravy môže dopravca, ktorému je udelené povolenie, zaradiť náhradných dopravcov, ktorí nemusia byť v povolení menovaní, ale musia mať so sebou úradný odpis tohto povolenia.

(2) Povolenia, kontrolné dokumenty alebo iné prepravné doklady predpísané touto dohodou musia byť vo vozidle pri jazdách uskutočňovaných podľa tejto dohody a na požiadanie sa musia predložiť zástupcovi príslušných kontrolných úradov. Kontrolné doklady musia byť úplne vyplnené pred začiatkom jazdy.

Článok 7

Pri vykonávaní prepravy podľa tejto dohody sú pri vjazde na územie štátu druhej zmluvnej strany oslobodené od colných poplatkov, vstupných poplatkov (clo, dovozná daň a daň z uhlíkovodíkových palív a mazív) a povoľovacej povinnosti na dovoz na územie štátu druhej zmluvnej strany

- a) pohonné hmoty v hlavnej nádrži patriacej k vozidlu práve platných modelov vozidiel za predpokladu, že nádrž je technicky a konštrukčne spojená s vozidlom a tvorí jeho súčasť; oslobodenie od cla na dovoz pohonných hmôt v hlavnej nádrži je pre autobusy obmedzené na 600 litrov na vozidlo,
- b) mazivá, ktoré sa nachádzajú vo vozidle a ktoré zodpovedajú normálnej prevádzkovej potrebe počas prepravy,
- c) náhradné dielce a náradie na opravu vozidla, ktorým sa bude vykonávať medzinárodná doprava; nepoužitá náhradná dielca, ako aj vymenené staré dielce sa musia opäť vyviezť alebo colne odbaviť podľa ustanovení príslušnej zmluvnej strany.

Článok 8

(1) Dopravca je povinný dodržiavať ustanovenia právnych predpisov pre oblasť dopravy a prevádzky motorových vozidiel platné na území štátu druhej zmluvnej strany, ako aj platné colné ustanovenia.

(2) Pri závažných alebo pri opakovaných porušeniach právnych predpisov na území štátu druhej zmluvnej strany a pri porušení ustanovení tejto dohody, ktorých sa dopustil dopravca a jeho zamestnanci, vykonávajú príslušné úrady štátu tej zmluvnej strany, na ktorej území je vozidlo evidované, na žiadosť kompetentných úradov štátu tej zmluvnej strany, v ktorej došlo k porušeniu predpisov, jedno z týchto opatrení:

- a) vyzvanie zodpovedného dopravcu na dodržiavanie platných predpisov (napomenutie),
- b) prechodné vylúčenie z vykonávania dopravy,
- c) zastavenie vydávania koncesií zodpovednému dopravcovi alebo odňatie už pridelenej koncesie na čas, na ktorý príslušný úrad štátu druhej zmluvnej strany vylúčil dopravcu z vykonávania dopravy.

(3) Opatrenie podľa písmena b) môžu bezprostredne vykonať aj príslušné úrady štátu tej zmluvnej strany, na ktorej území došlo k priestupku.

(4) Príslušné úrady štátov zmluvných strán sa v rozsahu vnútroštátneho práva týkajúceho sa sprostredkovania osobných údajov informujú o vykonaných opatreniach.

Článok 9

Ak sa na základe tejto dohody podľa vnútroštátneho práva odovzdávajú osobné údaje, platia tieto ustanovenia:

1. Prijemca využíva údaje len na daný účel a sprístupní ich len za podmienok predpísaných orgánom odovzdávajúcej strany.
2. Prijemca informuje orgán odovzdávajúcej strany o využití odovzdaných údajov a o zistených výsledkoch.
3. Osobné údaje sa môžu odovzdať výlučne úradom činným v trestnom konaní. Odovzdanie na iné miesta môže nasledovať iba s predchádzajúcim súhlasom orgánu odovzdávajúcej strany.
4. Odovzdávajúci orgán je povinný dbať na správnosť odovzdaných údajov, ako aj na ich nutnosť a rozsah s prihliadnutím na účel sledovaný sprostredkovaním. Pritom treba dodržiavať sprostredkovateľské zákazy platné podľa vnútroštátneho práva. Ak sa zistí, že sa odovzdali nesprávne údaje alebo údaje, ktoré sa nesmú odovzdať, musí sa to neodkladne oznámiť prijemcovi. Ten je povinný údaje opraviť alebo zničiť.
5. Postihnutému sa na jeho žiadosť vydajú dostupné

Za vládu
Slovenskej republiky:
Dezider Szabó v. r.

informácie týkajúce sa jeho osoby, ako aj informácie o plánovanom účele použitia. Povinnosť vydať informácie nevzniká, ak sa usúdi, že verejný záujem nevydáť informáciu prevažuje nad záujmom postihnutého. V ostatnom sa riadi právo postihnutého získať o svojej osobe dostupné informácie podľa vnútroštátneho práva štátu tej zmluvnej strany, na ktorej území sa informácia požaduje.

6. Odovzdávajúci orgán pri odovzdávaní upozorňuje na lehotu výmazu trestu, ktorú treba dodržiavať podľa platného práva. Nezávisle od tejto lehoty sa odovzdané údaje vymažú po zaniknutí potreby.
7. Miesta poverené vykonávaním tejto dohody sú povinné sprostredkovať a zakladať do spisov osobné údaje a tie účinne chrániť pred neoprávneným prístupom, neoprávnenými zmenami a neoprávneným zverejnením.

Článok 10

Zmiešanú komisiu tvoria zástupcovia ministerstiev dopravy obidvoch zmluvných strán. Zmiešaná komisia sa schádza na žiadosť jednej zmluvnej strany na zabezpečenie riadneho vykonávania tejto dohody. V prípade potreby vypracuje Zmiešaná komisia v spolupráci s inými kompetentnými orgánmi návrhy na prispôbenie dohody rozvoju dopravy, ako aj zmeneným právnym predpisom. Ak sa nedospeje k zhode, rozhodnú splnomocnení zástupcovia zmluvných strán.

Článok 11

Ministerstvá dopravy obidvoch zmluvných strán si vzájomne oznámia kompetentné úrady podľa článkov 3, 4, 5 a 8 tejto dohody.

Článok 12

Práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce z ich ďalších medzinárodných dohôd, ako aj záväzky Spolkovej republiky Nemecko ako člena Európskej únie ostanú touto dohodou nedotknuté.

Článok 13

- (1) Táto dohoda nadobúda platnosť dňom podpísania.
- (2) Táto dohoda sa uzatvára na dobu neurčitú. Zostáva v platnosti, kým jedna zo zmluvných strán písomne neoznámia druhej zmluvnej strane výpoveď. V takom prípade dohoda stráca platnosť šesť mesiacov po doručení výpovede.

Dané v Bonne 25. septembra 1996 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom a nemeckom jazyku, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Za vládu
Spolkovej republiky Nemecko:
Johannes Nitsch v. r.
Hans Dieter Scheel v. r.

22**OZNÁMENIE****Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky**

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 11. novembra 1996 bol v Bratislave podpísaný Program spolupráce medzi Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky, Ministerstvom školstva Slovenskej republiky a Slovenskou akadémiou vied a Ministerstvom kultúry, Ministerstvom zahraničných vecí, Ministerstvom školstva, Ministerstvom mládeže a Ministerstvom športu Luxemburského veľkovejvodstva na roky 1997, 1998 a 1999.

Program spolupráce nadobudol platnosť dňom podpisu, t. j. 11. novembra 1996, na základe článku 28.

Do Programu spolupráce možno nahliadnúť na Ministerstve zahraničných vecí Slovenskej republiky.

